

доста напръднало: градътъ броеше 20 джамии, 3 православни църкви, едно второстепенно училище, десетъ начални турски училища, едно висше училище, двѣ приготвителни мъжки и двѣ женски християнски. Ловечъ бѣше единъ отъ нѣй-богатитѣ градове на България. Разположенъ при съединителната точка на нѣколко важни пѣтища, той трѣбваше да играе важна роль въ рускитѣ военни операции. Ето защо, Руситѣ прибързаха да го завзематъ. На 17 юли, една колона, изпратена отъ генерала Собатова отъ Севлиево, го бѣ заела. Тази колона се състоеше отъ 2-й казашки гвардейски ескадронъ, 2 ескадрона донски казаци, 2 планински орждия, съ една частъ отъ Владикавказкия полкъ.

Завземанието на Плѣвенъ отъ турскитѣ войски угодѣми още повече важността на Ловчанската позиция. Необходимо бѣше да се прѣвземе обратно, за да се пази пѣтя за балканитѣ, да се прикриватъ операциитѣ на Плѣвенския отрядъ, да се осигури пѣтя отъ Плѣвенъ за София прѣзъ Орхание, да се образува съвкупно съ Плѣвенъ, прѣдъ лицето на дѣснитѣ крила на двѣтѣ почти паралелни бойни линии, по които се прозтираще Руската армия, единъ боевъ фронтъ, чрѣзъ който биха могли да се спратъ ней-